

Spicar Erich

Av Hans Häglund, 2018-01-31

Spicar Erich, 1926 – , född i Althütten (numera Hýskov) 30 km utanför Prag i Tjeckoslovakien, är doktor i teknisk fysik och fil.kand. i geologi.

Erichs familj var tysktalande och hans far var ingenjör på hyttan, av typen puddelverk, men den lades ner 1930-32 och då flyttade familjen till Kladno ca 25 km från Prag. Mellan åren 1939 och 1943 bodde Erich hos sin mormor i södra Tjeckien för att kunna besöka ett 6-årigt tyskt gymnasium.

Som 18-åring blev han 1944 inkallad till den ockuperande tyska militären. Han var placerad i flottan på en kryssare med 1200 man i Östersjön som under slutet av Andra Världskriget evakuerade tysk befolkning från den omringade enklaven Gdynia-Gdansk och Kaliningrad. Kryssaren kunde ta ca 1000 passagerare som forslades till Kiel. Medan de flesta i besättningen var i skyddsrum i Kiel 9/4 1945 bombades Kiel av engelsmännen och kryssaren förstördes. De överlevande fick ny utrustning och nya id-handlingar och förflyttades för nya uppdrag. Kapitulationen kom dock emellan och efter några månader fick han flytta till Glückstadt längs Elbe 5 mil nordväst Hamburg där han arbetade två år i ett pappersbruk.

År 1947 började han läsa teknisk fysik i Stuttgart och blev **civilingenjör** där **1952**. Han fortsatte med doktorandstudier i fasta tillståndets fysik och fick via en konferens kontakt med Chalmers i Göteborg där han kunde genomföra experiment. Han flyttade dit 1952 och fästmon/frun kom dit ett år senare. Han återvände och presenterade sitt **doktorsarbete** i Stuttgart och fick det godkänt **1956**.

Efter studierna när han sökte jobb på flera svenska företag fick han svar av Uno Lamm på Asea. Han började 1956 på laboratoriet för utveckling och provning av de olika likriktargenerationerna som innehöll selen, germanium och kisel. År 1970 ville Asea-ledningen flytta utvecklingen och tillverknigen av tyristorerna till Västerås, men Spicar ville inte flytta eftersom han bodde i ett nybyggt hus och hade barn i skolåldern. Han fortsatte istället arbeta på transformatoravdelningen, med bl.a. utveckling av torkprocesserna för aktiv del, den sk "Vapor phase drying"-processen. Senare försökte han få förståelse för och experimenterade med fenomenet **glidurladdningar** som till stor del var okänt. Med ålderns rätt gick han i pension 1991 men han fortsatte som konsult till ABB i ytterligare 12 år.

På 70-talet var intresset stort i Ludvika-trakten för geologi och Erich började med att gå på kurser som Folke Back, geolog i Blötberget, höll. Det fortsatte med distansutbildning under geologen prof. Thorslund och andra på Uppsala Universitet och han blev klar med **geologistudierna 1975** som **fil.kand.**

Erich var med och bildade Västerbergslagens Geologiska Förening 1989 och var ordförande några år under 90-talet. Han har hållit ett stort antal studiecirklar i mineralogi och geologi inom föreningen. Han utformade kurser, tog fram material och ledde själv kurser i olika ämnesområden inom det mera övergripande ämnet geovetenskap under 13 år, 2000-2012, och det var varje år 20-30 deltagare. Erich har forskat och presenterat kontroversiella teorier om astroblem efter asteroid- eller meteoritnerfall i Siljanstrakten och även på andra platser i Sverige som tex om bildandet av Närkeslätten.

Han gav 1995 ut boken *Mineral och bergarter* tillsammans med Henry Eriksson som var fotograf. Han skrev 1999 också den tyska romanen *Amelia* och har därefter – för att bibehåll sitt modersmål – skrivit ca 120 utgivna noveller på tyska.

Källor: intervju med Erich Spicar (2018).